
ORKESTAR LAVOVA

Diana Grgurić diplomirala je 1985. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je stekla zvanje diplomirane muzikologinje i glazbene publicistkinje. Doktorski studij završava 2007. obranom disertacije Glazbeni diskurz u književnosti Milutina Cihlara Nehajeva i Nedjeljka Fabrija. U međuvremenu predaje u gimnaziji Eugen Kumičić u Opatiji, provodi razna etnomuzikološka istraživanja, osniva Grupu 4'33", objavljuje knjigu Ljiljane bijeli, predaje na raznim fakultetima. članica je Kulturnog vijeća za glazbu pri gradu Rijeci, urednica radio emisija i kritičarka Novog Lista. Akademske godine 2007/08. pridružuje se Odsjeku za kulturalne studije na Filozofskom fakultetu u Rijeci gdje kasnije postaje docentica.

U novije vrijeme objavila je tri znanstvene knjige: Riječki glazbenici Hinko Simonić i Bruno Rudan, Cantores sancti Viti te Tvornica privida. Potonja je objavljena prošle godine u suradnji s Marinom Biti, a problematizira popularnu kulturu u Hrvatskoj i njezine političke, društvene i ideološke implikacije.

Drugost?

Dobar potez ambicioznih studenata.

Kakvu glazbu slušate?

Nema granica: canto aperto.

Da određenu glazbu morate slušati cijeli život, svaki dan iznova, što biste odabrali?

Uh, baš ste mi čvrsto svezali uvjete. Da razmislim... Da, vodila bih se logikom povisivanja praga podražljivosti živčanog sustava zbog čega bih bila sklona onom žanru koji ima moć sedacije poput ambijentalne glazbe.

Mijenjate li s vremenom mišljenje o određenoj glazbi?

Naravno. To je neophodno za svaki razvoj pa i onaj glazbeni.

Najutjecajnija ličnost u povijesti glazbe? Zašto?

Bio jednom jedan Bach nasuprot glazbe. Ponajprije, riječ je o autoru koji je u glazbi primjer čiste dijalektike: jednostavna složenost i složena jednostavnost. Poslušajte bilo koje njegovo djelo: koncerte, fuge, partite, pasije... Ta glazba poništava gravitaciju. Zadnje što sam čitala o Bachovoj glazbi odnosi se na matematičku dekonstrukciju glazbene strukture nekih njegovih djela. Tu su još i druge studije, primjerice, o lingvističkoj semantici Bachove glazbe ili one o teološkim aspektima, neurološkim i dr. Koliko je Bachova glazba iznimna govori i kontinuitet glazbeničkih preokupacija njome, posebno eksperimentalista koji su kod Bacha nalazili

uporište za razvijanje ideje glazbe kao procesa.

Kakvu glazbu ne podnosite i zašto?

Podnosim svaku vrstu glazbe ali, ako pogađam, mislili ste na ukus, ne na receptivni prag tolerancije. Ne podnosim pretencioznost bez pokrića, to je ono što me kao publiku može i povrijediti.

Može li glazba biti dosadna?

Objasnite mi što je dosadno... Možda ponavljanje, možda predvidljivost, možda neinventivnost? Ili je sve to zajedno efikasan koncentrat za ispijanje dosade. Ali, ipak mislim da je dosada više pitanje pustoši u nama samima.

Možete li slušati glazbu isključivo na emocionalnoj razini, bez uplitanja teorije?

Ma naravno, pa kakav bih ja bila vodenjak... Ha, ha, ha. Ali, moram reći i to da teorije ne isključuju emocije. Dapače, Apolon i Dionis funkcioniraju optimalno samo kad su zajedno.

Koja vrsta glazbe u Vama izaziva konflikt?

Ako na fenomen konflikta gledamo pozitivno, kao na koncept onda je svako nepostojanje konflikta ustvari problematično, pa tako i njegovo nepostojanje u samoj glazbi. Ako se pak taj fenomen shvaća normom onda je to nešto sasvim drugo. Ustvari, ne mogu vam dati izravan odgovor na ovo pitanje, osim ako ga ne izbanaliziramo do mjere konflikta koji se zapliće u pjesmi: ... otišao si, a sarme pojeo nisi. (Ovo možete i izbaciti, ha, ha, ha.)

Može li se ukus o glazbi razviti izvan kulturnog konteksta?

Može se razviti izvan kulturnog konteksta, ali ne i društvenog. Pa što ne vidite ekspanziju japanske popularne glazbe u Europi? Šala mala.

Možete li, obzirom na svoje znanje, analizirati glazbu potpuno lišeni predrasuda?

Ne znam mogu li, ali znam da se trudim. Trudim se biti objektivna i trudim se biti svjesna formativne moći značenja koja zaprimam. Uspijevam li, to bi morali reći drugi.

Što je zajedničko Miši Kovaču i Mozartu?

Glazbenici koji su u svom životu doživjeli puno ovacija.

Mislite li da, unatoč postmodernističkom melanžu i fluidnosti granica, i dalje postoji rascjep između visoke i niske kulture/glazbe?

Čini mi se, sve manje. Evo, pogledajte, recimo, naš časopis za glazbu Cantus ili udruženje Hrvatsko društvo skladatelja. Status popularne glazbe i njezinih predstavnika posve je izjednačen s glazbenicima klasičarima. Međutim, važno je istaknuti da se kod nas još nije dogodila institucionalizacija popularne glazbe u sferi obrazovanja.

Proizvodite li glazbu?

Da. Već petnaest godina vodim Grupu 4'33" iz Opatije koja izvodi obrade popularnih klasika i realizira vlastite glazbene projekte.

Imamo uspješnu karijeru s puno nastupa i koncerata po Hrvatskoj i inozemstvu. Rad s Grupom koju čini deset djevojaka čini me sretnom. Kroz to živim u samom procesu stvaranja glazbe, a da ne govorim koliko mi to znači u smislu bogatstva social lifea – kontakata, druženja, uživanja...

Žene u glazbi? (U povijesnom kontekstu i danas)

Sopranske dionice su pjevali dječaci, a sve do 18. stoljeća vladali kastrati. Treba li više... Danas imamo dirigentice, skladateljice, a pao i je i zadnji bastion – Berlinska filharmonija koja je relativno nedavno zaposlila oboisticu čime je prekinula tradiciju muškog orkestra.

Što mislite o glazbi kao mediju socijalnih promjena?

Kompleksno pitanje na koje je najbolje odgovoriti Atallijevom tezom prema kojoj je glazba najblistavije ogledalo društvenih kretanja. Sve se u glazbu upisuje jer je kao medij beskrajno formativna, dok je, s druge strane, ona vid izričaja koji na poseban način predstavlja humanitet.

Kakav je odnos između razvoja tehnologije i glazbe?

Živimo u kulturi svekolike konvergencije koja neminovno kreira i suvremeni glazbeni izričaj.

Kakva je uloga kulturalnih studija u glazbenoj teoriji i obrnuto?

Velika, utoliko što je riječ o ne-disciplinarnim studijima koji se otvaraju u svim smjerovima što je

važno za razumijevanje glazbe kao socijalnog fenomena.

Kakva je budućnost glazbe u kulturnoj teoriji?

Takva, kulturno-teorijska.

Jeste li zadovoljni studentima i studenticama kulturalnih studija u kontekstu shvaćanja glazbene teorije?

Zadovoljna sam osjećajem progresivnog razvijanja odnosa sa studentima. Mislim da studenti počinju prepoznavati moj pristup koji, moram reći, nije bilo lako definirati s obzirom da sam se morala odmaknuti od muzikološke perspektive u korist široko postavljenih kulturnih pristupa glazbi. Pritom želim naglasiti da ne uče samo studenti nego i profesori.

Na čemu trenutno radite, čime se želite baviti?

Trenutno radim na dva važna projekta, jedan u sklopu Sveučilišta, a drugi u sklopu Odjela za kulturu grada Rijeke. Riječ je o reprezentivnim glazbenim sadržajima visokih javnih odjeka koji se trebaju realizirati iduće godine.

Postoji li mjesto koje biste voljeli posjetiti ili ste ga već posjetili, a voljeli biste se vratiti?

Pazite sad značenje spelovanja A-f-r-i-k-a. Molim studente i poznate da mi se jave ako planiraju ići. Naime, moja druga velika ljubav su životinje, zamislite orkestar lavova, uh... Prejako...

Da možete izabrati, u kojemu biste povijesnom razdoblju živjeli?

Kud Bach tud i ja. Čista matrica hegemonije... Ha, ha, ha...

Možete li izdvojiti omiljeni glazbeni instrument?

Klavir.

Koja je Vaša omiljena glazba za dobar provod?

Ona koja drži društvo, a društva su različita. Da znate kako je ludo na Pehlinu za Đurdevdan.

Jeste li kulturni?

... mislite djelatnik? Jesam.